

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 318/2530

นายท่าน อุสุวรรณ กับพวกโจทก์ นายวันรัตน์ รัตนพานิชจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีมีประเด็นข้อพิพาทว่า โจทก์ชำระหนี้แทนจำเลยให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยและจำเลยรับจะโอนที่พิพาทเป็นการตอบแทนโจทก์หรือไม่ ดังนั้นการที่จำเลยอุทธรณ์ว่า สัญญาโอนที่พิพาทเป็นสัญญาต่างตอบแทนซึ่งโจทก์จะชำระราคาในวันจดทะเบียนโอน แต่โจทก์มิได้ขอชำระหนี้หรือนำเงินที่ต้องชำระแก่จำเลยไปวางที่สำนักงานวางทรัพย์ จำเลยจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา นั้น เป็นข้อที่จำเลยมิได้ให้การต่อสู้ไว้ จึงเป็นเรื่องนอกประเด็น ซึ่งมีใช่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ชอบที่ศาลอุทธรณ์จะไม่รับวินิจฉัยให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ นายสุมล สิตลกาญจน์ ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้เป็นเงินหลายหมื่นบาท จำเลยขอให้โจทก์ชำระหนี้แทนและตกลงจะโอนที่ดินของจำเลย ๔ แปลงแก่โจทก์โดยโจทก์ต้องชำระหนี้แก่จำเลยอีกจำนวนหนึ่ง ต่อมาโจทก์ได้ชำระหนี้แก่นายสุมล และชำระหนี้แก่จำเลยไปแล้วยังคงค้างชำระ ๘,๐๐๐ บาท จำเลยโอนที่ดินให้โจทก์ ๓ แปลง เหลืออีก ๑ แปลงคือที่พิพาท จำเลยบิดพลิ้วไม่ยอมโอนและไม่ยอมรับเงิน ๘,๐๐๐ บาทจากโจทก์กลับเรียกค่าที่ดินพิพาทเพิ่มเป็นไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ขอให้บังคับจำเลยโอนที่ดินพิพาทให้โจทก์ และให้จำเลยรับเงินค่าที่ดิน ๘,๐๐๐ บาทจากโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่เคยชำระหนี้ให้แก่นายสุมลแทนจำเลย จำเลยเป็นผู้ชำระหนี้รายนี้เอง จำเลยไม่เคยตกลงจะโอนที่ดิน ๔ แปลงให้โจทก์ โจทก์เคยซื้อที่ดิน ๓ แปลงจากจำเลยและโอนกันเรียบร้อยแล้ว โจทก์ค้างชำระราคา ๘,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นโจทก์ขอซื้อที่ดินพิพาทจำเลยตกลงขายให้ แต่โจทก์ไม่มีเงินชำระราคา โจทก์จำเลยจึงตกลงเลิกการซื้อขายกัน ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยรับเงิน ๑๕,๖๐๐ บาทจากโจทก์และโอนที่ดินพิพาทให้โจทก์ หากไม่ปฏิบัติให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า คดีมีปัญหาค้นฎีกาตามฎีกา จำเลยว่า ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์จำเลยบางข้อ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ หรือไม่ คดีได้ความว่าจำเลยอุทธรณ์โดยยกปัญหาขึ้นโต้เถียงว่า จำเลยมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาที่ไม่ยอมโอนที่พิพาทให้โจทก์ สัญญาโอนที่พิพาทระหว่างโจทก์จำเลยเป็นสัญญาต่างตอบแทน โจทก์จะชำระราคาที่พิพาทเป็นเงิน ๑๕,๖๐๐ บาทให้จำเลยต่อเมื่อจดทะเบียนโอนแล้วและจะชำระเงินกันในวันจดทะเบียนแต่โจทก์กลับปล่อยให้เวลาล่วงเลยไปหนึ่งปีเศษนับแต่วันที่อาจจดทะเบียนโอนได้จนถึงวันฟ้องโดยโจทก์มิได้ขอปฏิบัติตามการชำระหนี้หรือนำเงินที่จะต้องชำระให้จำเลยไปวางที่สำนักงานวางทรัพย์ จำเลยจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ดังนี้ ศาลฎีกาเห็นว่า ชั้นข้อสองสถานศาลชั้นต้นกำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาทว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ ประเด็นหนึ่งกับประเด็นว่า โจทก์ชำระหนี้แทนจำเลยให้แก่นายสุมล สิตลกาญจน์ และจำเลยรับจะโอนที่พิพาทเป็นการตอบแทนโจทก์หรือไม่อีกประเด็นหนึ่งเมื่อจำเลยยกปัญหาเรื่อง

จำเลยผิดสัญญาหรือไม่และโจทก์ขอปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาต่างตอบแทนหรือไม่ ซึ่งเป็นข้อ
ที่จำเลยมิได้ให้การต่อสู้ไว้เป็นเรื่องนอกประเด็นทั้งมิใช่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของ
ประชาชนขึ้นอุทธรณ์ ก็ขอที่ศาลอุทธรณ์จะไม่รับวินิจฉัยให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

คำนึง อุไรรัตน์ · ดุสิต วราโห · สวัสดิ์ รอดเจริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/318/2530>